

Bruk av tvang i psykisk helsevern for barn og unge (PHBU)

Ordstyrer: Sonja Heyerdahl

Referent: Astrid Furre

Utfordringer

- PHBU må arbeide mer med innholdet og forståelsen av tvangsbegrepet
- Økt fokus på når og hvordan barnet / ungdommen blir hørt og representert
- Hvordan fungerer de tiltakene som var ment koordinerende – ansvarsgrupper, individuell plan osv.
- Vi mangler prosedyrer knyttet bruk tvangsbruk av ulik art – vurderingsgrunnlag og vurdering av samtykkekompetanse
- PHBU bør arbeide mer med kvaliteten på journaldokumentasjon
- Kontrollkommisjonen (KK) etterlyser gode begrunnelser for tvangsbruk – journalene er rotete og mangler ofte skille mellom deskriptive beskrivelser og vurderinger
- Samtykkekompetansen er uklar i aldersgruppen 16 til 18 år
- Taushetsplikten er et hinder for tverretattlig samarbeid - stenger for gode og bindende samarbeidsavtaler – loven pålegger samarbeid, men taushetsplikten brukes som "unnskyldning" for å ikke etablere samarbeidet
- For lite kommunikasjon mellom PHBU og barnevernet – truer rettssikkerheten til ungdommen og familiene deres.
- Vi trenger studier med fokus på ungdommer som trenger sammensatte tjenester – gode og dårlige erfaringer
- Hvordan brukes grensesettingsprotokoller i avdelingene og hvordan skiller man mellom disse protokollene og tvangsmiddelprotokollene.